

בש"פ 2636/20 - מדינת ישראל נגד מחמוד עבד אל לטיף

בבית המשפט העליון

בש"פ 2636/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מחמוד עבד אל לטיף

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ו' באייר התש"ף (30.4.2020)

בשם המבקשת: עו"ד חיים שוייצר; עו"ד בת שבע אבגז

בשם המשיב: עו"ד נמיר אדלבי

מתורגמנית: גב' סוהא עבדול רחמן

החלטה

1. לפניי בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב-90 ימים, החל מיום 9.5.2020, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 21100-05-19 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

הרקע לבקשה והליכים קודמים

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לרצח שהוא מעשה טרור; פעולה ברכוש למטרות טרור; חברות בארגון טרור; ומגע עם סוכן חוץ.

על פי המתואר בכתב האישום, במחצית השנייה של שנת 2017 בעת שהייתו במאסר בבית הסוהר "נפחא" קשר המשיב, שהיה חבר בארגון החמאס, קשר עם אסיר נוסף המזוהה עם ארגון החמאס (להלן: מוסלמאני) לצורך ביצוע פיגוע ירי נגד ישראל במטרה להרוג כמה שיותר יהודים. המשיב הציע למוסלמאני לבצע את פיגוע הירי בחוף ימה של העיר תל אביב, תוך ביצוע ירי חי על המתרחצים בים.

בהמשך לכך, ולאחר שנפגשו באקראי בירושלים בחודש ינואר 2019, הסכימו השניים להיפגש בביתו של המשיב, שם הציע המשיב למוסלמאני לטוס לטורקיה כדי לגייס כסף מפעיל חמאס מוכר (להלן: פעיל החמאס) לשם קניית נשק לצורך הפיגוע. המשיב הוסיף והנחה את מוסלמאני כיצד ליצור קשר עם פעיל החמאס וצייד אותו בקוד שעליו למסור לו לצורך קבלת הכסף.

מוסלמאני טס לטורקיה, נפגש עם פעיל החמאס, קיבל ממנו סכום כסף ומכנסיים שבהם הוסלקו "אשגרים" שהכילו מסרים של החמאס אותם התבקש להעביר למשיב, וסוכם כי יתרת הכסף לצורך רכישת הנשק תועבר לו באמצעות המשיב.

במהלך שהייתו של מוסלמאני בטורקיה נעצר המשיב במעצר מינהלי, ובעקבות זאת פנה אל מוסלמאני שליח מטעמו של פעיל החמאס, קיבל ממנו את המכנסיים ומסר לו סכום של 13,000 דולר.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב וכי קמה נגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנות סטטוטורית. עוד נטען בעניין מסוכנותו של המשיב, כי קיימות נגדו הרשעות קודמות וכן תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה.

4. בדיון שהתקיים ביום 29.5.2019 הורה בית המשפט המחוזי, בהסכמת בא-כוח המשיב, על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

ביום 4.2.2020 האריך בית משפט זה (השופטת ד' ברק ארז) את מעצרו של המשיב בתשעים ימים, לבקשת המבקשת ובהסכמת בא-כוח המשיב (בש"פ 907/20 מדינת ישראל נ' אל עטיף (4.2.2020)).

הבקשה הנוכחית להארכת המעצר

5. בבקשה שלפניי טוענת המבקשת כי לנוכח המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב יש להורות על הארכת מעצרו ב-90 יום נוספים. לשיטתה, מסוכנות זו נלמדת מחומרת מעשיו שפורטו לעיל ומעברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות ביטחון רבות שבגינן אף הושתו עליו עונשי מאסר בפועל בשש הזדמנויות שונות.

המבקשת ציינה כי התיק קבוע לשני מועדי הוכחות נוספים אשר אחד מהם אומנם נדחה עקב מצב החירום, אך במהלכם פרשת התביעה צפויה להסתיים.

6. מנגד, בא-כוח המשיב ביקש לדחות את הבקשה, וטען כי אף שאינו חולק על המסוכנות הנשקפת מהמשיב, התמשכות ההליכים בתיק אינה סבירה.

בהקשר זה נטען כי מועד ההוכחות הראשון בתיק נקבע כעבור 3 חודשים ממועד הגשת תשובת ההגנה, ואף נדחה בחודש נוסף בשל תקלה בזימונו של העד שהיה צפוי להעיד בדיון. כן צוין כי דיון הוכחות נוסף שנקבע כעבור חודש נמשך פחות משעתיים; כי הדיון הבא שנקבע כעבור חודשיים - נדחה עקב מצב החירום; וכי אף הדיון הבא, הקבוע ליום 10.5.2020 עלול להידחות מאותה סיבה.

עוד נטען, כי בניגוד לטענות באת-כוח המבקשת, פרשת התביעה צפויה להתארך למשך פרק זמן משמעותי מעבר לשני דיוני ההוכחות הקרובים.

לנוכח זאת, התנגד בא-כוח המשיב לבקשה, ולחילופין ביקש כי אורה לבית המשפט המחוזי "לייעל את שמיעת ההוכחות".

דיון והכרעה

7. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, ושמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים בדיון שנערך לפניי היום, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

8. כידוע במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נדרש בית המשפט לאזן בין זכותו של נאשם לחירות בטרם הוכרע דינו לבין האינטרסים הציבוריים של שמירה על ביטחון הציבור והגנה על תקינות ההליך הפלילי. לצורך איזון זה, על בית המשפט לבחון את המסוכנות הנשקפת מהנאשם, חומרת העבירות המיוחסות לו, קצב התקדמות ההליך העיקרי וכן האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופה מתאימה (בש"פ 6108/19 מדינת ישראל נ' אבו כשק, פסקה 8 (23.9.2019)).

ככל שקצב התנהלות ההליכים בתיק מתארך כך תגבר הנטייה לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר, אך חלוף הזמן כשלעצמו אינו מאיין את משקל האינטרסים הציבוריים, ואין בו לבדו כדי להכריע את הכף לטובת שחרור הנאשם (בש"פ 2457/20 מדינת ישראל נ' אבו אלהיג'א, פסקה 12 (26.4.2020)).

9. העבירות החמורות המיוחסות למשיב בכתב האישום מלמדות על מסוכנותו הגבוהה. מסוכנות זו, שעליה לא חלק בא-כוחו, אף גוברת לנוכח הרשעותיו החוזרות ונשנות בעבירות ביטחון, אשר מצביעות על היעדר רתיעה מאימת הדין, אף כאשר הוטלו על המשיב עונשי מאסר למשך פרקי זמן משמעותיים.

מסוכנות זו מצדיקה אפוא את המשך מעצרו של המשיב, גם לעת הזו.

10. לצד זאת, מופנית תשומת ליבו של המותב הדין בתיק העיקרי בבית המשפט המחוזי לטענות בא-כוח המשיב באשר להתמשכות ההליכים בעניינו. חזקה על בית המשפט המחוזי כי יעשה למען שמיעת התיק על אף מצב החירום, בכפוף לנהלים.

11. הבקשה מתקבלת אפוא, באופן שמעצרו של המשיב יוארך ב-90 ימים החל מיום 9.5.2020 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 21100-05-19 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט' באייר התש"ף (3.5.2020).

ש ו פ ט